

La confessió del zelador, clau

El fiscal creu que la declaració de l'assassí confés "rellevant" perquè era difícil aconseguir proves d'alguns crims

El zelador de la Mort.

Si no hagués confessat alguns dels crims, hauria estat molt difícil aconseguir proves incriminatòries perquè havia passat molt temps i alguns cossos ja estaven en un estat avançat de descomposició. Aquesta és l'argument que del fiscal Enrique Barata per considerar, en la seva imputació contra el zelador d'Olot Joan Vila, que se li hauria d'aplicar atenuant de confessió i col·laboració amb la justícia. L'acusació pública, per contra, justifica l'agreujant d'acarnissament en tres dels crims perquè Vila va confessar que havia utilitzat productes càustics per matar-los i això va generar "greus patiments" a les víctimes. Barata creu que els 11 crims són assassinats perquè l'imputat va actuar amb traïdoria.

El fiscal, en la seva imputació, fa un relat un per un de cadascun dels 11 crims que considera que Joan Vila va cometre començant per l'últim -el 17 d'octubre del 2010- i retrocedint en el temps fins la primera mort -el 28 d'octubre del 2009-. És en les tres últimes que l'acusació pública que Vila va fer patir excessivament les víctimes perquè les va matar subministrant lleixiu o algun altre producte càustic semblant. Per això, creu que se li pot aplicar agreujant d'acarnissament en aquests tres casos.

Segons el relat del fiscal, el 17 d'octubre del 2010, l'imputat va anar a la sala d'infermeria de la residència on va agafar una xeringa de grans dimensions, va pujar a l'habitació on hi havia els productes de neteja i la va omplir amb àcid desincrustant. Llavors, va entrar a l'habitació d'una interna del geriàtric i li va introduir el líquid a la boca. Després, va marxar de l'habitació deixant a la dona "patint", "amb greus dolors i patiments per la ingesta, amb tos i vòmit sanguinolent, convulsionant i patint una crisi respiratòria severa".

El dia abans, el 16 d'octubre, hauria abusat de la falta de mobilitat d'una de les internes i li va fer beure un got de plàstic on també hi havia un producte tòxic de neteja, com ara lleixiu. Segons el fiscal, això li va provocar patiments forts a la dona, que va morir tres hores més tard després d'haver patit els mateixos símptomes que la víctima anterior.

Quatre dies abans, el 12 d'octubre, Joan Vila -seguint el relat del fiscal- també havia utilitzat lleixiu per matar una altra resident de la Caritat. "Va aprofitar la seva incapacitat mòbil i la confiança generada com a empleat per obrir-li la boca i subministrar-li el contingut del vas de plàstic", relata el fiscal. De nou, unes tres hores després, la dona va morir després d'haver patit molts dolors.

Les acusacions particulars, que s'han adherit a la petició de la fiscalia, també consideren que Joan Vila va actuar amb acarnissament en aquests tres casos, els darrers de la seva carrera criminal. Pel que fa als altres vuit crims, tant fiscalia com acusacions creuen que són assassinats perquè el zelador va actuar amb traïdoria, aprofitant-se del mal estat físic de les víctimes i també de la confiança que li tenien.

En tots els casos excepte un va utilitzar un còctel de sedants dissolts en aigua per matar-los. La tercera víctima, del 27 de juny del 2010, va morir després que Vila -segons ha confessat- li administrés una injecció d'insulina. Els altres interns van morir el 25 de setembre del 2010, el 19 del mateix mes, el 21 d'agost, l'11 de juliol, el 14 de febrer i la primera víctima va ser el 29 d'agost del 2009.

Tot i que el fiscal destaca que la declaració que Vila va fer confessant les onze morts va ser

posterior a que s'obrís una investigació i a que el jutjat ja hagués ordenat diverses exhumacions, també creu que la seva confessió ha estat clau per saber el nombre de víctimes, perquè alguns cossos estaven en un estat molt avançat de descomposició i era molt difícil recopilar proves incriminatòries. Les acusacions particulars s'han adherit a la petició de la fiscalia però segurament discreparan quan formulin l'escrit d'acusacions perquè dos dels lletrats de les famílies de les víctimes han assegurat, a les portes del jutjat, que no creuen que se li pugui aplicar cap atenuant.

El lletrat de la defensa, Carles Monguilod, ha exposat durant la compareixença que no s'oposa a que continuï el procediment tot i que no està d'acord amb el relat dels fets ni amb la qualificació jurídica que han efectuat les acusacions i el minsiteri fiscal. Monguilod ha reiterat que Joan Vila creu que va "ajudar a morir" a aquestes persones i que a hores d'ara continua creient que no va fer res dolent.